

ת"פ 17073/12/19 - מדינת ישראל נגד ששון מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17073-12-19 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום מתביעות ירושלים	המאשימה
נגד	
ששון מזרחי	
ע"י ב"כ עו"ד אליהו אברם	הנאשם

גזר דין

הסדר הטיעון וכתב האישום המתוקן

הנאשם הודה לפניי במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בביצוע שתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק, וכן בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם והמתלונן הם אחים המתגוררים יחד. בתאריך 19.7.2019 בשעת בוקר, שהו הנאשם והמתלונן בבית והתגלע ביניהם ויכוח. בעקבות הויכוח, הרים הנאשם כיסא לכיוונו של המתלונן והיכהו באגרוף בצוואר תוך שאמר לו: "אזיין אותך ואראה לך מה זה". המתלונן הזעיק למקום שוטרים, וכאשר נגיש השוטר ד"ק לנאשם, צעק לעברו הנאשם כי ישחט אותו, וירצח את הסוהר הראשון שיראה. כמו כן סיפר לשוטר ד"ק, כי כבר ריצה עונש מאסר בשל עבירת רצח. השוטר ד"ק הודיע לנאשם כי הוא מעוכב, והנאשם השתולל, קילל את השוטר על מוצאו, גידף אותו ממושכות, דחף אותו בידו, ובהמשך האירוע אף ירק לעברו עת שהו בתחנה.

הצדדים הסכימו, כי יטענו לעונש ללא תסקיר, והסניגור יהא רשאי להגיש מסמכים על אודות מצבו של הנאשם.

חוות דעת הפסיכיאטר המחוזי

ד"ר ברש וד"ר ארגו ערכו את חוות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי. אין מחלוקת כי הנאשם, כיום כבן 53, מתמודד עם סכיזופרניה מאז שנות העשרים המאוחרות לחייו. הוא הצעיר מבין 6 אחים ואחיות, וסיים 10 שנות לימוד, לאחריהן שירת שירות צבאי מלא בן שלוש שנים ולאחר מכן שירת במילואים. הסברה היא, כי החל לפתח סכיזופרניה בעקבות אירוע טראומתי שחוה במהלך שירותו הצבאי. בהיותו כבן 28 רצח הנאשם את בת זוגו וניסה לרצוח את אחותה. בגין כך

ריצה מאסר בן 21 שנים, ממנו השתחרר בשנת 2017. לכל אורך תקופת מאסרו טופל תרופתית בשל מחלת הנפש עמה מתמודד. בנוסף לכך, חלה פגיעה ביכולותיו הקוגניטיביות כתוצאה ממחלת הנפש הממושכת והכרונית. כמו-כן, אובחן הנאשם כמי שלקה בסרטן בגרונו, והוא מטופל בגין כך. תואר, כי מאז חזר הנאשם להתגורר עם הוריו הקשישים ושניים מאחיו, הוא מתגורר בתנאים של צפיפות והיעדר פרטיות, והוא נמצא בחיכוכים מתמידים עם בני משפחתו, שיש הערכה כי הם מתגרים בו על-רקע מחלתו. זהו גם הרקע לאירועים נשוא כתב האישום. נמצא, כי בעת ביצוע המעשים, הנאשם לא היה נתון תחת השפעת מחלת הנפש עמה מתמודד, ועל כן הוא אחראי למעשיו, וכיום הוא מבין את ההליך המשפטי ולכן כשיר לעמוד לדין.

מידע פלילי

לנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת ברצח ובניסיון רצח משנת 1996, בגינה ריצה 21 שנות מאסר והשניה בעבירות של תקיפה משנת 2004, תקיפת עובד ציבור ואיומים בגינה הוטל עליו מאסר על-תנאי.

ראיות וטענות לעונש

במסגרת הראיות לעונש הוגש רישומו הפלילי של הנאשם שצוין לעיל, וכן הוגשו מסמכים על אודות מצבו של הנאשם מהם עולה, כי הנאשם, מתמודד, נוסף למחלת הנפש, גם עם עודף משקל, סוכרת וסרטן. הוא נמצא בשלבי אבחון ביחס לקבלת "סל שיקום" על רקע מצבו זה, וגורמי הטיפול קושרים בין ההליך הפלילי הנוכחי, לבין אפשרות מציאתו של פתרון דיור עבור הנאשם. הפסיכיאטרית המטפלת בנאשם, ד"ר קופר-קזאז, עמדה על מצבו הנוכחי של הנאשם, על תנאי מגוריו ועל יחסיו המורכבים עם משפחתו, תוך שציינה כי עניין זה מהווה מוקד מתח עבור הנאשם, וכך פורה להתפרצויות. למרות זאת, הן ד"ר ברש וד"ר ארגו והן ד"ר קופר-קזאז אינם סבורים כי הנאשם נמצא כעת במצב פסיכוטי.

שמעתי את אחיו של הנאשם (המתלונן) ואת אחותו, שסיפרו על מערכת היחסים ביניהם ועל התנהלותו בשנים האחרונות, לאחר שחרורו מהכלא. המתלונן סיפר כי הנאשם והוא יישרו את ההדורים ביניהם, והאחות סיפרה כי הנאשם סועד את אמם, אשר נמצאת במצב סיעודי.

ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש על-פי מתחם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר, ולחרוג לחומרא מן המתחם מטעמים של הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין). הסניגור ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

אין חולק כי הנאשם היה עצור בתיק זה בשלב החקירה במשך 4 ימים, בין התאריכים 19.7.2019 ל-22.7.2019.

קביעת מתחם הענישה ההולם

עקרון ההלימה - על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה המתאים על-פי עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות המעשה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - הנאשם פגע במעשיו בשלום גופו ונפשו של הזולת, פגע באוטונומיה של זולתו, וכן פגע בעקרון שלטון החוק בשל התנהגותו האלימה כלפי השוטרים, שלוחי החוק. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בביטוי של שלהוב יצרים וחוסר יכולת לשלוט בהם. נדמה כי מן המסמכים שהוצגו קיים קשר ישיר בין מחלת הנפש וההנמכה הקוגניטיבית מהן סובל הנאשם, לבין היעדר יכולתו לשלוט ברגשותיו, במיוחד במצבי קונפליקט. לכן נדמה שיש בנסיבות המקרה קרבה לסייג האחריות הפלילית, משום שלנאשם קושי לשלוט בהתנהגותו, ומכאן גם מידת אחריותו המופחתת למעשים. בפועל הילך אימים ונקט אלימות כלפי אחיו וכלפי השוטר, אך הנזק מועט, אם כי פוטנציאל הנזק רב יותר.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - הענישה בעבירות אלימות מגוונת והיא פרי נסיבותיהם של המעשה והעושה. ברע"פ 7645/20 **כהן** נ' **מ"י** (מיום 18.11.2020) נדון אדם ל-15 חודשי מאסר לאחר שהורשע בתקיפה חבלנית ובאיומים כלפי נהג אוטובוס, אותו חנק וגרם לו חבלות בפנים. זהו מקרה קשה ממקורנו בו נקבע מתחם שבין עבודות שירות ועד 10 חודשים. ברע"פ 4265/15 **דדון** נ' **מ"י** (מיום 22.6.2015) נדון הנאשם ל-4 חודשי מאסר בפועל לאחר שאיים ברצח על אדם בפאב ותקף אותו בדרך של דחיפה ואחיזה בצווארון חולצתו. נקבע באותו מקרה מתחם ענישה שבין 3 חודשי מאסר ל-14 חודשים. ברע"פ 10232/17 **ראובן** נ' **מ"י** (מיום 14.3.2018) אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר, בנסיבות של תקיפה סתם של קוון כדורגל בפניו. שם הסתיים התיק במאסר מותנה ואף נדונה שאלת ביטול ההרשעה. ברע"פ 1643/16 **ביטון** נ' **מ"י** (מיום 2.3.2016) נדון עניינו של נאשם שתקף שוטר בעקבות דו"ח חניה. נקבע שם מתחם ענישה שבין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, והוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. אציין, כי בפסיקה אליה היפנה הסניגור התקיימו נסיבות חמורות יותר, בגין נקבע מתחם מתון שבין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר והתיק הסתיים בדרך של חודשיים עבודות שירות - ת"פ (רחובות) 42562-03-18 **פרקליטות מחוז מרכז** נ' **קדוש** (מיום 24.1.2021).

מתחם הענישה - נוכח כל האמור, מתחם הענישה יעמוד על ימי מאסר ספורים ועד 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לחומרה, עברו הפלילי של הנאשם בעבירה הקשה ביותר בספר החוקים וכן בעבירת אלימות נוספת שארעה במהלך מאסרו. אלא שמדובר בעבר פלילי ישן מאוד, והנאשם שילם את חובו לחברה בדמות מאסר ממושך ביותר. לקולה, נסיבות חייו הקשות מאוד, מחלת הנפש הקשה והסרטן עמם מתמודד, נסיבותיו המשפחתיות והחברתיות כיום וכן קבלת האחריות. העובדה שהתפתחה אצלו מחלת נפש כתוצאה מאירועים טראומטיים במהלך שירותו הצבאי וההכרה בו כנכה צה"ל, מעידות על כך שבתחילת דרכו התכוון להיות אדם התורם לחברה ולמדינה. כעולה מדברי אחיו ואחותו של הנאשם וכעולה מהמסמכים שהוצגו לי, שליחתו של הנאשם למאסר בפועל תמיט אסון על אמו של הנאשם אותה הוא סועד במהלך שעות היום, וכן לא תאפשר את שיקומו כעולה ממסמכי הביטוח הלאומי.

המיקום במתחם - לאחר ששקלתי בדבר, יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה. סברתי ששליחתו כעת למאסר תהא הרת אסון ולא תשרת את האינטרס הציבורי ובוודאי לא את האינטרס הפרטני. נתתי משקל גם לדברי אחיו, המתלונן, וכן נתתי משקל לעובדה, שהביטוח הלאומי ממתין לסיום הליך זה, על-מנת לבחון את המשך מתן הסיוע לנאשם במסגרת "סל שיקום". בוודאי שלא מצאתי מקום להחמיר עם הנאשם כפי שביקשה המאשימה בטיעוניה, שכן לא סברתי שמתקיימים תנאיו של הסעיף, על אף עברו הפלילי של הנאשם - זאת בשל מחלת הנפש ממנה הוא סובל, שיש לה השלכה ישירה על מידת אחריותו למעשים.

גזירת הדין

לפיכך, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 ימי מאסר בפועל - כימי מעצרו - הנאשם סיים לרצות את עונשו.
 - ב. 3 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים כל עבירת אלימות פיזית או מילולית, לרבות איומים, ולמעט העלבת עובד ציבור.
 - ג. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות איומים בתוך שנתיים מהיום.
- זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"א, 15 יוני 2021, במעמד הצדדים.